

Број: 03-02-913/2024
Сарајево, 14.01.2026. године

**ПАРЛАМЕНТ ФЕДЕРАЦИЈЕ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

- Представнички дом -
госп Драган Миоковић, председавајући
- Дом народа -
госп Томислав Мартиновић, председавајући

Поштовани,

У складу са чланом IV.Б.3.7.ц) (III) Устава Федерације Босне и Херцеговине, а у вези са чл. 178. и 179. Пословника Представничког дома Парламента Федерације БиХ („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 69/07, 2/08, 26/20 и 13/24) и чл. 171. и 172. Пословника о раду Дома народа Парламента Федерације БиХ („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 27/03, 21/09, 24/20 и 60/24), ради разматрања и усвајања, достављам Вам **ПРИЈЕДЛОГ ЗАКОНА О НОТАРСКОЈ СЛУЖБИ У ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**, који је утврдила Влада Федерације Босне и Херцеговине на 65. сједници, одржаној 14.01.2026. године.

Приједлог закона се доставља на службеним језицима и писмима Федерације Босне и Херцеговине у принтаној и електронској форми (ЦД).

С поштовањем,

Прилог:

- Приједлог закона на српском језику (ЦД),
- Изјава о усклађености,
- Образац број 1а,
- Образац број 2 и
- Образац ИФП-НЕ.

**Цо: Федерално министарство правде
госп Ведран Шкобић, министар**

Co: Pred - el

**БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ФЕДЕРАЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
ВЛАДА**

ПРИЈЕДЛОГ

**ЗАКОН
О НОТАРСКОЈ СЛУЖБИ У ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Сарајево, јануар 2026. године

ЗАКОН О НОТАРСКОЈ СЛУЖБИ У ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

ПОГЛАВЉЕ I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1. (Предмет Закона)

Овим законом уређују се нотарска служба у Федерацији Босни и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација), организација нотарске службе и права и дужности нотара, надлежности нотара, нотарска обрада исправа, нотарско потврђивање приватне исправе – солемнизација и нотарске овјере и нотарске потврде, правила поступка о начину пословања нотара, поступак потврђивања приватне исправе – солемнизација, пословне књиге нотара и чување исправа и списка, дисциплинска одговорност нотара, награда за рад и надокнада трошкова, нотарски испит, Нотарска комора, стручно усавршавање, надзор као и друга питања битна за обављање нотарске службе.

Члан 2. (Служба нотара)

- (1) Служба нотара је јавна служба коју обављају нотари као самостални и независни носиоци службе.
- (2) Нотар врши послове нотарске обраде, нотарско потврђивање приватне исправе – солемнизација, нотарске овјере и нотарске потврде.
- (3) Нотар је дужан да одговарајућим мјерама обезбиједи независно и непристрасно обављање нотарске службе, придржавајући се забране учествовања у правним пословима који нису у складу с овим законом.
- (4) Нотар је дужан својим понашањем, у служби и изван ње, показивати да је достојан поштовања и повјерења које ужива служба нотара и избјегавати свако понашање које производи утисак кршења Устава Босне и Херцеговине, Устава Федерације Босне и Херцеговине и устава кантона као и обавеза које су му законима прописане.
- (5) Нотар је дужан да поштује етички кодекс и да се придржава принципа независности и непристрасности.
- (6) Нотару није допуштена реклама.

Члан 3. (Обављање службе нотара)

- (1) Нотар обавља службу нотара професионално и искључиво као занимање за вријеме обављања службе, у складу с овим законом и прописима донесеним на основу овог закона.
- (2) Статус нотара стиче се и престаје под условима и на начин одређен овим законом.

Члан 4.
(Доказна снага нотарских исправа)

- (1) Нотарске исправе су:
 - а) исправе настале нотарском обрадом,
 - б) нотарски потврђене приватне исправе – солемнизоване исправе и
 - ц) нотарске потврде.
- (2) Нотар је овлашћен да врши и нотарске овјере. Приватна исправа на којој су овјерени потписи од стране нотара нема снагу јавне исправе, али је подобна за правни промет и упис у јавне регистре.
- (3) Само исправе из ст. (1) и (2) овог члана су подобне за упис у јавне регистре.
- (4) Исправе из става (1) овог члана су јавне исправе и важе код свих органа власти, правних лица и других институција који у поступку provedбе тих исправа нису овлашћени испитивати чињенице и доказе на основу којих је сачињена исправа.
- (5) Нотарски обрађене исправе које је нотар сачинио у границама својих овлашћења и у прописаној форми и нотарски потврђене приватне исправе - солемнизоване имају пуну доказну снагу јавне исправе о изјавама датим пред нотаром.
- (6) Допуштено је у судском поступку доказивати да је изјава нетачно нотарски обрађена, односно да су посвједочене чињенице нетачне.

Члан 5.
(Стране нотарске исправе)

- (1) Стране нотарске исправе имају, уз услов узајамности, иста правна дејства као и нотарске исправе издате по овом закону.
- (2) Исправе из става (1) овог члана не могу у Федерацији имати правна дејства која немају по закону који је за њихово издавање био надлежан у иностранству.

ПОГЛАВЉЕ II
ОРГАНИЗАЦИЈА НОТАРСКЕ СЛУЖБЕ И ПРАВА И ДУЖНОСТИ НОТАРА

Члан 6.
(Службено сједиште, број и ограничење за именовање нотара)

- (1) На приједлог кантоналног министра надлежног за послове правосуђа и управе (у даљем тексту: кантонални министар), уз претходно обављене консултације с Нотарском комором Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Нотарска комора), влада кантона одређује број потребних нотара за подручје кантона, као и њихово службено сједиште.
- (2) Службено сједиште нотара је општина или град које одреди влада кантона.
- (3) У сваком службеном сједишту именује се најмање један нотар.
- (4) Критеријуми на основу којих се утврђује потребан број нотара у одређеном службеном сједишту су: број становника, интензитет привредног пословања, као и годишњи број послова које нотари обављају у том сједишту.

- (5) Кантонално министарство надлежно за правосуђе и управу (у даљем тексту: кантонално министарство) је дужно најмање сваке четири године да преиспита број нотара на одређеном службеном сједишту према критеријумима утврђеним у ставу (4) овог члана и ако постоји потреба, да предложи влади кантона промјену броја нотара у одређеном сједишту.
- (6) О предузетим радњама из става (5) овог члана, кантонално министарство дужно је обавијестити Федерално министарство правде (у даљем тексту: Федерално министарство).
- (7) Уколико кантонално министарство не поступи у складу са ставом (5) овог члана, Федерално министарство ће на основу утврђених критеријума из става (4) овог члана предложити влади кантона промјену броја нотара у одређеном сједишту.
- (8) Влада кантона је дужна у року од 30 дана да размотри приједлог из става (7) овог члана и о својој одлуци да обавијести Федерално министарство.
- (9) У случају да у истом службеном сједишту из става (2) овог члана, за нотара буде именовано лице које је брачни или ванбрачни партнер, предак или потомак нотара који активно врши службу у том истом службеном сједишту, у прелазном периоду који не може бити дужи од 12 мјесеци, један од нотара који су у сродству дужан је поднијети захтјев за разрјешење, а уколико то не учине, нотару који је касније именован служба престаје по сили закона по истеку тог рока.

Члан 7. (Нотарски дани)

- (1) Уколико у једном службеном сједишту кантона нема именованог нотара, за то службено сједиште могу се одредити нотарски дани.
- (2) Нотарске дане и друга питања у вези одржавања нотарских дана у службеном сједишту у којем нема нотара својим прописом уредиће кантонално министарство.

Члан 8. (Услови за обављање службе нотара)

За нотара може бити именовано лице које испуњава услове:

- а) да је држављанин Босне и Херцеговине,
- б) да има пословну способност,
- ц) да има општу здравствену способност,
- д) да је прије реформе високог образовања, четворогодишњим студијем на правном факултету у Босни и Херцеговини стекао звање дипломираног правника, као и лице које је звање дипломираног правника на правном факултету стекао у бившој СФРЈ до 6. априла 1992. године, или које је по систему образовања према Болоњском процесу на правном факултету у Босни и Херцеговини завршио први циклус четворогодишњег студија и стекао најмање 240 ЕЦТС бодова и звање дипломирани правник или које је стекао страну високошколску исправу на правном факултету са звањем дипломирани правник коју му је признао овлашћени орган у Федерацији,
- е) да је положио правосудни испит у Босни и Херцеговини или прије 06.04.1992. године у бившој СФРЈ. Уколико је правосудни испит положен у некој другој

- држави, овај услов се стиче након признавања тог испита од стране надлежног министарства,
- ф) да има положен нотарски испит у Босни и Херцеговини,
 - г) да није осуђено због почињења кривичног дјела изузев кривичних дјела против безбједности јавног саобраћаја која су почињена из нехата,
 - х) да није одлуком надлежног органа разријешена службе нотара, адвоката, судије, тужиоца, државног службеника, односно да му одлуком надлежног органа није престао радни однос државног службеника или намјештеника због теже повреде службене дужности у посљедњих пет година,
 - и) да није члан органа политичке странке.

Члан 9. (Јавни конкурс за избор нотара)

- (1) Избор нотара врши се јавним конкурсом.
- (2) Јавни конкурс организује и проводи кантонално министарство.
- (3) У случају престанка службе нотара, кантонално министарство дужно је најкасније у року од три мјесеца од дана престанка обављања службе нотара, да распише јавни конкурс за избор нотара у том службеном сједишту или да поступи у складу са чланом 6. став (5) овог закона.
- (4) Кантонално министарство дужно је да распише јавни конкурс најкасније шест мјесеци прије наступања услова из члана 18. став (1) тачка б) овог закона.
- (5) Јавни конкурс мора садржавати поред општих услова прописаних у члану 8. овог закона и слjedeће податке: рок подношења пријава и службено сједиште за које се врши избор нотара.
- (6) Рок за подношење пријава на јавни конкурс траје 15 дана од дана посљедњег објављивања конкурса.
- (7) Јавни конкурс се обавезно објављује у најмање два високотиражна дневна листа који се дистрибуирају на подручју Федерације, "Службеним новинама Федерације БиХ", службеном гласнику кантона и званичној интернетској страници кантоналног министарства.

Члан 10. (Комисија за избор нотара)

- (1) За спровођење поступка за избор нотара кантонални министар рјешењем именује комисију за избор нотара (у даљем тексту: комисија).
- (2) Комисију из става (1) овог члана чине три члана, од којих једног члана предлаже федерални министар правде (у даљем тексту: федерални министар), једног члана Нотарска комора из реда нотара који нема службено сједиште на подручју кантона за које се врши избор и једнога члана предлаже кантонални министар из реда државних службеника.
- (3) Комисија бира предсједавајућег између својих чланова и доноси пословник о раду већином гласова.
- (4) Чланови комисије имају право на накнаду за рад о чему рјешењем одлучује кантонални министар.

Члан 11.
(Сукоб интереса)

- (1) У случају постојања сукоба интереса (сродник по крви у правој линији, у побочној линији до четвртог степена закључно, брачни или ванбрачни партнер или сродник по тазбини до другог степена закључно, па и онда када је брак престао), а који може довести у питање објективност и непристрасност рада, члан комисије код којег се утврди сукоб интереса не може учествовати у раду комисије.
- (2) Члан комисије када сазна за околности које га доводе у сукоб интереса или кандидат који сматра да код члана комисије постоји сукоб интереса, подноси кантоналном министру образложен захтјев за утврђивање постојања сукоба интереса.
- (3) О постојању сукоба интереса одлучује кантонални министар рјешењем против кога није дозвољена жалба.
- (4) Уколико се утврди постојање сукоба интереса из става (1) овог члана, замјена члана комисије врши се по истом поступку по којем се члан и именује.
- (5) Састав комисије и списак пријављених кандидата за избор нотара кантонално министарство објављује на својој интернет страници, најкасније седам дана по истеку рока за пријаву.

Члан 12.
(Претходни поступак избора)

- (1) Уз пријаву на конкурс, подносилац пријаве је дужан доставити доказе о испуњавању услова из члана 8. овог закона, осим доказа из тач. ц) и г) члана 8. овог закона.
- (2) Доказ из члана 8. тачка ц) овог закона доставља само предложени кандидат, а доказ из тачке г) члана 8. овог закона, прибавља кантонално министарство по службеној дужности.
- (3) Неблаговремене, неразумљиве или непотпуне пријаве, на приједлог комисије одбацује кантонално министарство закључком против кога је допуштена посебна жалба.
- (4) Жалба из става (3) овог члана подноси се кантоналном министру у року од три дана од дана пријема закључка и жалба одгађа извршење закључка.
- (5) Листу кандидата који испуњавају услове из става (1) овог члана, кантонални министар доставља федералном министру ради обављања интервјуа у складу са чланом 15. овог закона.

Члан 13.
(Критеријуми за избор)

- (1) Поступак избора нотара подразумијева, под једнаким условима за све кандидате, провјеру испуњавања услова јавног конкурса, оцјену кандидата у складу с успјехом на нотарском испиту и оцјену кандидата постигнуту на интервјуу.
- (2) Приликом интервјуа из члана 15. овог закона, водиће се рачуна о врсти правних послова на којима је кандидат радио и његовој способности и

- опредијељености за обављање нотарске службе, те прихватања норми које одређују положај и понашање нотара у складу с овим законом.
- (3) Укупна оцјена коју кандидат у конкурсној процедури може добити по основу нотарског испита је максимално 10, док укупна оцјена коју кандидат може добити на интервјуу је максимално три.

Члан 14.
(Заступљеност нотара)

Уколико кандидати имају исти успјех постигнут на нотарском испиту и интервјуу приликом избора нотара водиће се рачуна о националној заступљености већ именованих нотара из реда конститутивних народа и Осталих у службеном сједишту гдје се врши избор нотара.

Члан 15.
(Рјешење о избору нотара)

- (1) Након запримања листе из члана 12. став (5) овог закона, федерални министар ће формирати посебну комисију која ће обавити интервју са кандидатима и о томе доставити извјештај федералном министру и кантоналном министру. Кантонални министар на основу оцјена са нотарског испита и оцјена интервјуа утврђује коначан приједлог кандидата за избор.
- (2) Састав и рад комисије, садржај и начин вредновања интервјуа поближе ће се уредити подзаконским прописом који доноси федерални министар.
- (3) Наконведеног поступка из става (1) овог члана, рјешење о избору кандидата доноси кантонални министар уз претходно прибављену сагласност федералног министра.
- (4) Обавјештење са рјешењем о избору нотара доставља се свим кандидатима који су приступили интервјуу.
- (6) Против рјешења из става (3) овог члана може се изјавити жалба федералном министру у року од осам дана од дана пријема рјешења. Жалба против рјешења о избору кандидата за нотара задржава извршење рјешења.
- (7) Федерални министар дужан је одлучити о жалби из става (6) овог члана у року од 30 дана од дана пријема жалбе. Рјешење којим је одлучено о жалби је коначно.
- (8) Против рјешења из става (7) овог члана, кандидат има право да покрене управни спор код надлежног суда у року од 30 дана од дана достављања рјешења донесеног по жалби.
- (9) Уколико је покренут управни спор, одлаже се ступање на дужност изабраног нотара до окончања управног спора.
- (10) Надлежни суд дужан је спор из става (9) овог члана окончати у року од три мјесеца од дана подношења тужбе.

Члан 16.
(Полагање свечане изјаве и повеља о именовању)

- (1) Нотар је именован након што је рјешење о избору нотара из члана 15. овог закона постало коначно.

- (2) Прије уручења повеље о именовану, нотар полаже службену заклетву пред кантоналним министром. Текст службене заклетве гласи:
“Заклињем се да ћу службу нотара обављати тако што ћу штитити Устав Босне и Херцеговине, Устав Федерације Босне и Херцеговине, устав кантона и законе, те да ћу службу нотара обављати непристрасно, савјесно, независно и чувајући пословну тајну”.
- (3) Кантонални министар уручује нотару повељу о именовану. Образац повеље о именовану утврђује федерални министар.
- (4) Рјешење о избору нотара се објављује у “Службеним новинама Федерације БиХ” и службеном гласнику кантона.
- (5) Канцеларија именованог нотара треба испуњавати прописане услове за почетак рада.
- (6) Кантонални министар рјешењем именује посебну комисију која врши провјеру испуњавања услова за почетак рада именованог нотара, најкасније у року од 15 дана од дана именовања нотара.
- (7) Комисију из става (6) овог члана чине два државна службеника кантоналног министарства и један нотар којег предложи Нотарска комора.
- (8) Кантонални министар рјешењем одређује дан почетка рада именованог нотара најкасније у року од 15 дана након што прими мишљење комисије из става (6) овог члана и након што именовани нотар достави доказе да је прибавио службени печат.
- (9) Против рјешења из става (8) овог члана жалба није допуштена али се може покренути управни спор пред надлежним судом.
- (10) Нотар је дужан да се упише у Именик нотара који води Нотарска комора у року од три дана од дана пријема рјешења из става (9) овог члана.
- (11) Услови које канцеларија нотара треба да испуњава, врста и изглед опреме канцеларије нотара, изглед табле која обиљежава службено сједиште нотара и друга питања која су од значаја за канцеларију прописује федерални министар подзаконским прописом.

Члан 17. (Разрјешење нотара)

- (1) Нотар се разрјешава:
 - а) ако се накнадно утврди да приликом именовања услови за именовање нису постојали или ако услови за обављање службе нотара из члана 8. овог закона накнадно престану постојати,
 - б) ако заснује радни однос или ако почне користити старосну или инвалидску пензију или почне обављати неку другу службу, односно ако настану разлози из члана 47. овог закона,
 - ц) ако му судском одлуком буде одузета или ограничена пословна способност у складу са законом којим је регулисано породично право у Федерацији,
 - д) ако услијед физичког недостатка, физичке или душевне слабости или због болести постане трајно неспособан за уредно обављање службе,
 - е) ако му у дисциплинском поступку буде изречена коначна дисциплинска казна престанак вршења службе нотара,
 - ф) ако се није осигурао од одговорности закључењем уговора о осигурању или не плаћа накнаду за осигурање Нотарској комори у складу са чланом 49. овог закона,

- г) ако не изврши коначно рјешење о изреченој дисциплинској мјери новчане казне,
 - х) у случају из члана 6. став (9) овог закона.
- (2) Рјешење о разрјешењу нотара доноси кантонални министар уз претходно прибављено мишљење Нотарске коморе, с тим да се прије доношења рјешења нотар мора саслушати на околности за разрјешење и да се изјасни о том разлогу, осим у случају из тач. а), ц), д), е) и х) става (1) овог члана.
 - (3) Против рјешења из става (2) овог члана може се изјавити жалба федералном министру у року од 15 дана од дана пријема рјешења.
 - (4) Жалба из става (3) овог члана одгађа извршење рјешења, а о жалби одлучује федерални министар рјешењем у року од 30 дана од дана пријема жалбе.
 - (5) Рјешење којим је одлучено о жалби је коначно и против њега се може покренути управни спор пред надлежним судом.
 - (6) Покретање поступка разрјешења нотара из разлога прописаних у ставу (1) овог члана може бити основ за привремено удаљење из службе.

Члан 18. (Престанак службе нотара)

- (1) Служба нотара престаје:
 - а) смрћу,
 - б) навршењем 70 година живота,
 - ц) писменим отказом нотара - даном коначности рјешења о престанку службе нотара,
 - д) ако буде осуђен због почињења кривичног дјела у складу с тачком г) члана 8. овог закона или ако му буде изречена забрана даљег обављања службе нотара,
 - е) ако без оправданог разлога не започне с радом у року утврђеном у члану 16. став (8) овог закона,
 - ф) кад на основу одлуке дисциплинског органа изгуби право на обављање службе нотара - даном коначности одлуке дисциплинског органа,
 - г) разрјешењем - даном коначности рјешења о разрјешењу.
- (2) Рјешење о престанку службе нотара доноси кантонални министар када настане разлог за престанак службе.
- (3) Против рјешења о престанку службе нотара, може се изјавити жалба федералном министру у року од осам дана од дана пријема.
- (4) Рјешење из става (3) овог члана је коначно у управном поступку и против њега се може покренути управни спор код надлежног суда.
- (5) О престанку службе нотара кантонално министарство ће обавијестити Нотарску комору ради исписа нотара из Именика нотара, као и суд код којег је нотар депоновао свој потпис.

Члан 19. (Губљење права на употребу службеног назива)

Престанком службе или привременим удаљењем из службе док удаљење траје, нотар губи право на употребу службеног назива "нотар".

Члан 20.
(Вршилац дужности нотара)

- (1) Ако је служба нотара престала кантонални министар може без јавног конкурса именовати вршиоца дужности нотара.
- (2) За вршиоца дужности нотара може бити постављен само други нотар.
- (3) Вршилац дужности нотара има сва права и обавезе као и нотар, нарочито да располаже архивом и исправама нотара на чије мјесто је именован као вршилац дужности, да издаје отправке и преписе исправа, да врши исправке и све друге радње за које је нотар овлашћен осим ако овим законом није другачије уређено.
- (4) Вршилац дужности нотара обавезан је прије почетка рада уписати се у Именик вршиоца дужности нотара који води Нотарска комора и закључити уговор о осигурању од одговорности из члана 49. овог закона, ако већ такав уговор није закључио.
- (5) Вршилац дужности именује се до постављења новог нотара које рјешење доноси кантонални министар уз претходне консултације са Нотарском комором.
- (6) О престанку службе вршиоца дужности нотара, кантонално министарство ће обавијестити Нотарску комору ради исписа из Именика вршиоца дужности нотара, као и суд код којег је вршилац дужности нотара депоновао свој потпис.

Члан 21.
(Обавезе вршиоца дужности)

- (1) Вршилац дужности нотара преузима све списе, књиге и другу документацију нотара на чије мјесто је постављен.
- (2) Вршилац дужности наставља службене радње које је започео нотар и није овлашћен предузимати нове нотарске послове, изузев ако у том сједишту нема другог нотара. Вршилац дужности нотара користи свој печат уз додатак вршилац дужности нотара којем је престала служба.
- (3) Странка има право, при уређењу међусобних односа са вршиоцем дужности нотара, да урачуна предујмљене трошкове које је претходно платила нотару умјесто којег се именује вршилац дужности.
- (4) Вршилац дужности нотара има сва права и обавезе као и нотар, осим ако је овим законом другачије одређено.

Члан 22.
(Замјеник нотара)

- (1) Ако је нотар спријечен дуже од двије седмице у вршењу службе, обавезан је то одсуство без одгађања да пријави кантоналном министарству.
- (2) Ако спријеченост из става (1) овог члана траје дуже од једног мјесеца, нотар је дужан о томе да обавијести кантонално министарство, које нотару даје одобрење за то одсуство, о чему обавјештава Федерално министарство.
- (3) Одобрење из става (2) овог члана издаје се само у случајевима када се тиме не омета заштита права странака.
- (4) Ако спријеченост нотара траје дуже од једног мјесеца, нотар подноси захтјев за постављење замјеника нотара, а ако нотар не поднесе захтјев

за постављење замјеника нотара, кантонални министар ће и без захтјева нотара поставити замјеника нотара.

- (5) На захтјев нотара, кантонални министар може нотару поставити замјеника и за његово одсуство или спријеченост за рад које ће трајати и краће од двије седмице или сталног замјеника нотара за све случајеве спријечености за рад нотара који наступе током једне календарске године.
- (6) У случају из става (5) овог члана, замјеник нотара у току једне календарске године не може мијењати нотара дуже од 60 радних дана.
- (7) У случају привременог удаљења нотара из службе, замјеник нотара може бити постављен и без захтјева нотара.
- (8) О престанку обављања службе замјеника нотара, кантонално министарство ће обавијестити Нотарску комору ради исписа замјеника нотара из Именика замјеника нотара, као и суд код којег је замјеник нотара депоновао свој потпис.

Члан 23.

(Поступак постављења замјеника нотара)

- (1) За замјеника нотара може бити постављен други нотар, нотарски помоћник са положеним нотарским испитом или лице са листе коју води кантонално министарство.
- (2) Рјешење о постављењу замјеника нотара доноси кантонални министар и доставља га Нотарској комори ради уписа у Именик замјеника нотара који води Нотарска комора.
- (3) Рјешење о постављењу замјеника нотара је коначно и против њега се може покренути управни спор код надлежног суда.
- (4) Уколико је покренут управни спор, одлаже се ступање на дужност замјеника нотара до окончања управног спора.
- (5) Надлежни суд дужан је спор из става (4) овог члана да оконча у року од три мјесеца од дана подношења тужбе.

Члан 24.

(Права и дужности замјеника нотара)

- (1) Замјеник нотара води нотарску канцеларију за рачун и на трошак нотара којег замјењује.
- (2) Висину накнаде уређује Нотарска комора својим актом.
- (3) Замјеник нотара обавља службу као нотар и обавезан је на исправама које издаје, уз свој потпис дописати додаток, који га означава као замјеника и употребљавати печат и штампил нотара кога замјењује.
- (4) Исправе које сачини замјеник нотара чувају се у архиви замијењеног нотара.
- (5) Замјеник нотара дужан је да се суздржава од обављања службених радњи у случајевима у којима те радње не би смио обављати ни нотар кога замјењује.
- (6) Док траје замјена, замијењени нотар не смије обављати нотарске послове.

Члан 25.

(Заједничка правила за вршиоца дужности и замјеника нотара)

- (1) Кантонални министар ће у рјешењу о именовану вршиоца дужности нотара, односно у рјешењу о постављењу замјеника нотара одредити дан почетка службе вршиоца дужности нотара, односно замјеника нотара и доставиће рјешење суду на подручју којег се налази сједиште нотара и Нотарској комори.
- (2) Нотар који је постављен за замјеника нотара или именован за вршиоца дужности нотара не мора се додатно осигурати од одговорности.
- (3) Вршилац дужности нотара и замјеник нотара имају сва права и дужности нотара и на њих се примјењују одредбе овог закона о грађанскоправној и дисциплинској одговорности нотара.
- (4) За штету коју замјеник нотара учини трећим лицима одговара замјеник нотара, а за штету коју вршилац дужности учини трећим лицима одговара вршилац дужности нотара.
- (5) Када замјеник нотара, односно вршилац дужности нотара преузме дужност, то ће се евидентирати у пословним књигама нотара из члана 107. овог закона, а у тим књигама ће се забиљежити и поновно преузимање дужности нотара.
- (6) У односу на питања која нису регулисана у одредбама чл. 23. и 24. овог закона, примјењују се одредбе овог закона које вриједу за нотара, осим одредаба члана 49. овог закона.

Члан 26.

(Помоћник нотара)

- (1) У канцеларији нотара могу бити запослени помоћници нотара.
- (2) Помоћник нотара се својим радом оспособљава за самостално вршење послова нотара.
- (3) Помоћник нотара је у радном односу код нотара код којег је именован.
- (4) Помоћник нотара се уписује у Именик помоћника нотара код Нотарске коморе.

Члан 27.

(Услови за именовање помоћника нотара)

- (1) За помоћника нотара може бити изабрано лице које испуњава услове из члана 8. овог закона, осим услова из тачке ф) члана 8. овог закона, које има двије године радног искуства на правним пословима последије положеног правосудног испита.
- (2) За помоћника нотара могу бити изабрана само лица која су својим радним и људским квалитетима достојни угледа дјелатности нотара.

Члан 28.
(Јавни конкурс за избор помоћника нотара)

- (1) Избор помоћника нотара врши се јавним конкурсом.
- (2) Конкурс организује и спроводи кантонално министарство на приједлог Нотарске коморе, а по претходно достављеном захтјеву нотара код којег се избор врши.
- (3) Конкурс мора садржавати опште и посебне услове за именовање помоћника нотара и рок подношења пријава.
- (4) Конкурс се обавезно објављује у најмање једном високотиражном дневном листу који се дистрибуира на територији Федерације, званичној интернетској страници Нотарске коморе и кантоналног министарства и у "Службеним новинама Федерације БиХ".
- (5) Рок за подношење пријава на конкурс је 15 дана од посљедњег објављивања конкурса из става (4) овог члана.

Члан 29.
(Поступак за избор помоћника нотара)

- (1) За спровођење поступка за избор помоћника нотара, кантонално министарство рјешењем именује комисију за избор помоћника нотара коју чине три члана, од којих је један нотар код којег се врши избор, представник кантоналног министарства и представник Федералног министарства.
- (2) Комисија из става (1) овог члана бира предсједавајућег између својих чланова и доноси пословник о раду већином гласова.

Члан 30.
(Претходни поступак избора)

- (1) Неблаговремене, недозвољене, неразумљиве или непотпуне пријаве на конкурс одбацује комисија из члана 29. овог закона, закључком против кога је допуштена посебна жалба.
- (2) Жалба се подноси Федералном министарству у року од три дана од дана пријема закључка и она одлаже извршење закључка.

Члан 31.
(Поступак избора помоћника нотара)

- (1) Поступак избора помоћника нотара подразумијева, под једнаким условима за све кандидате, провјеру испуњавања услова јавног конкурса и оцјену кандидата у складу са сљедећим критеријумима:
 - а) писмена провјера знања, уколико нема положен нотарски испит,
 - б) интервју са свим кандидатима који испуњавају опште и посебне услове приликом чега се води рачуна о претходном радном искуству.
- (2) Уколико кандидати након бодовања критеријума из става (1) овог члана имају једнак број бодова, приликом избора помоћника нотара водиће се рачуна о националној заступљености конститутивних народа и Осталих у службеном сједишту нотара.

- (3) Рјешење о избору помоћника нотара, на приједлог комисије, доноси кантонални министар, уз претходно прибављено мишљење нотара код којег врши избор у року од 15 дана од дана доношења рјешења.
- (4) Обавјештење са рјешењем о избору помоћника нотара, кантонално министарство доставља свим кандидатима који су приступили интервјуу.
- (5) Против рјешења о избору нотарског помоћника може се у року од осам дана након пријема рјешења, односно обавјештења уложити жалба федералном министру. Жалба против рјешења о избору кандидата за нотарског помоћника одлаже извршење рјешења о избору нотарског помоћника.
- (6) Федерални министар је дужан да о жалби одлучи у року од 15 дана од дана пријема жалбе. Рјешење којим је одлучено о жалби је коначно. Против рјешења донесеног по жалби може се покренути управни спор.
- (7) Коначно рјешење о избору помоћника нотара доставља се Нотарској комори ради уписа на Листу помоћника нотара.
- (8) Нотарска комора доноси пропис којим ће детаљније уредити поступак избора помоћника нотара.

Члан 32.
(Послови које обавља помоћник нотара)

- (1) Нотарски помоћник може у нотарској канцеларији обављати, под непосредним надзором нотара, све послове, за које је по закону овлашћен нотар.
- (2) Нотарски помоћник може потписивати забиљежбе о овјери потписа, забиљежбе о овјери рукописа и преписа, са напоменом да потврду о овјери потписује за нотара код којег ради.
- (3) Нотарски помоћник не смије лично потписивати исправе настале нотарском обрадом, нотарски потврђене приватне исправе – солемнизоване исправе и нотарске потврде.
- (4) За обављање послова из става (2) овог члана, нотарски помоћник депонује потпис код надлежног суда.
- (5) Нотарски помоћник је дужан да се за вријеме своје службе у нотарској канцеларији придржава истих службених и осталих обавеза које важе за нотара.
- (6) Одредбе члана 58. овог закона на одговарајући начин важе и за нотарског помоћника. Даном ступања на посао, нотарски помоћник мора окончати евентуално постојећи други радни однос.

Члан 33.
(Разрјешење нотарског помоћника)

- (1) Нотарски помоћник може бити разријешен на лични захтјев.
- (2) Нотарски помоћник може бити разријешен и на образложен захтјев нотара због смањења обима посла, повреде радне обавезе или повреде службене дужности.
- (3) Повреде службене дужности уредиће се прописом којег доноси Нотарска комора уз сагласност федералног министра.
- (4) О захтјевима из ст. (1) и (2) овог члана рјешење о разрјешењу помоћника нотара доноси кантонално министарство.

- (5) Против рјешења из става (3) овог члана може се изјавити жалба федералном министру у року од осам дана од дана пријема рјешења. Федерални министар ће одлучити о жалби у року од 15 дана. Рјешење федералног министра је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Члан 34.
(Плата нотарског помоћника)

- (1) Нотарски помоћник од дана ступања на посао и за вријеме трајања службе остварује примјерену плату, као и остала права у вези са радом код нотара.
- (2) Нотарска комора ће утврдити прописом оквирна мјерила за одређивање плата и накнада за рад нотарског помоћника и остала питања из радно – правног односа нотарског помоћника, уз претходну сагласност федералног министра.

Члан 35.
(Стручни сарадник)

- (1) Нотар може запослити стручног сарадника са положеним правосудним испитом.
- (2) Стручни сарадник из става (1) овог члана може потписивати забиљежбе о овјери потписа, забиљежбе о овјери рукописа и преписа, са напоменом да потврду о овјери потписује за нотара код којег ради.
- (3) За обављање послова из става (2) овог члана стручни сарадник депонује потпис код надлежног суда.
- (4) Стручни сарадници се уписују у Именик стручних сарадника код Нотарске коморе.

Члан 36.
(Нотарски приправници)

- (1) У канцеларији нотара могу радити лица која испуњавају услове из члана 8. овог закона, осим услова из тачке ф) члана 8. овог закона, као нотарски приправници, која се својим радом оспособљавају за полагање правосудног испита.
- (2) Нотарски приправници се уписују у Именик нотарских приправника који води Нотарска комора.
- (3) Приправнички стаж нотарских приправника траје двије године.

Члан 37.
(Административни и други радници)

У канцеларији нотара поред помоћника нотара, стручних сарадника, нотарских приправника могу се запослити и лица на општим пословима која испуњавају услове из члана 8. овог закона, осим услова из тачке ф) члана 8. овог закона, те административни и други радници.

Члан 38.
(Права и обавезе запослених у канцеларији нотара)

Права и обавезе из радног односа помоћника нотара, стручног сарадника, нотарског приправника, административних и других радника, уређују се општим прописом о раду.

Члан 39.
(Мјесто обављања службе нотара)

- (1) Нотар обавља службу у својој нотарској канцеларији.
- (2) Нотар може имати једну канцеларију.
- (3) Нотар може обавити поједине послове ван нотарске канцеларије ако је то прописано посебним законом или ако за то постоје оправдани разлози (болест странке, сједнице пословних субјеката и сл.).
- (4) У општем пословном уписнику нотар је обавезан у напомени навести да је нотарски посао обавио ван своје канцеларије.

Члан 40.
(Радно вријеме)

- (1) Радно вријеме нотара одређује одлуком кантонални министар.
- (2) Нотар може, према потреби, службене радње предузимати и ван утврђеног радног времена.

Члан 41.
(Обавеза предузимања службених радњи)

Нотар је обавезан предузимати све службене радње из надлежности утврђених законом и не смије без ваљаног разлога да одбије предузимање службених радњи.

Члан 42.
(Изузеће нотара)

- (1) Нотар не смије дјеловати ако постоје сумње у његову непристрасност. У погледу изузећа нотара од предузимања службене радње на одговарајући се начин примјењују одредбе Закона о управном поступку („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 02/98, 48/99 и 61/22), које се односе на изузеће неког службеног лица.
- (2) У случају сумње о томе да ли постоје разлози за изузеће, нотар је обавезан одбити предузимање службене радње и о томе обавијестити странке и кантоналног министра.
- (3) О изузећу нотара, вршиоца дужности нотара или замјеника нотара одлучује кантонални министар на приједлог странке или нотара.
- (4) Службене радње, које су противно ставу (1) овог члана, предузели нотар, вршилац дужности нотара или замјеник нотара, ништаве су.

Члан 43.
(Забрана учествовања)

Нотар не смије учествовати у активностима правних лица или ортаклуцима који су неспојиви са његовом службом.

Члан 44.
(Одбијање обављања службене радње)

- (1) Нотар је обавезан да одбије обављање службене радње ако:
 - а) се радња односи на питање које не спада у надлежност нотара,
 - б) је радња неспојива са његовом службом, нарочито ако се његово учествовање захтијева ради постизања очигледно недопуштеног или непримјереног циља,
 - ц) утврди да је радња према закону недопуштена, за коју сумња да је странка предузима привидно или да би избјегла законске обавезе или да би противправно оштетила треће лице,
 - д) утврди да странка нема пословну способност или из другог законског разлога не може пуноважно закључивати правне послове, или ако законски заступник или пуномоћник странке нема пословну способност или овлашћење за предузимање конкретног правног посла,
 - е) располаже чињеницама да странка нема озбиљну и слободну вољу да закључи одређени посао,
 - ф) из околности случаја и чињеница којима располаже утврди да конкретан правни посао неће произвести правно дејство, да није допуштен или да је у супротности са принудним прописима, јавним поретком или добрим обичајима.
- (2) О разлозима одбијања обављања службене радње, нотар је дужан, на захтјев странке, странци уручити писмено образложење и примјерак истог доставити Федералном министарству.
- (3) Нотар не смије код закључивања правних послова да посредује између странака нити у вези с неком службеном радњом да преузме јемство или друго осигурање за странку.
- (4) Нотар је обавезан да води рачуна да се лица која су код њега запослена не баве пословима из става (3) овог члана.

Члан 45.
(Обавеза чувања службене тајне)

- (1) Нотар је обавезан да чува као службену тајну сазнања до којих дође у обављању своје службе, осим ако из закона, воље странака или садржаја правног посла не произлази нешто друго.
- (2) Лица запослена у канцеларији нотара обавезна су да чувају службену тајну из става (1) овог члана.
- (3) Образац изјаве о обавези чувања службене тајне нотара и лица запослених у канцеларији нотара прописује Нотарска комора.
- (4) Странке могу нотара да ослободе обавезе чувања службене тајне.
- (5) Обавеза чувања службене тајне постоји и након престанка службе нотара.

- (6) Изузетак од става (1) овог члана представља поступање нотара по захтјеву Порезне управе Федерације Босне и Херцеговине, тужилаштва, суда или другог надлежног органа за доставу података или документације у складу са законом.

Члан 46.
(Заједничко обављање службе)

Нотари који су постављени у истом службеном сједишту могу се, уз сагласност кантоналног министра, повезивати ради заједничког обављања службе и имати заједничке просторије (канцеларије) за рад ако тиме није угрожено лично обављање службе с личном одговорношћу, као и независност и непристрасност у раду нотара.

Члан 47.
(Професионално обављање службе)

- (1) Нотар не може истовремено да буде адвокат.
- (2) Нотар не смије истовремено да буде у некој другој професионалној служби или да има неко друго професионално запослење.
- (3) Забрана из става (2) овог члана не односи се на обављање службе извршиоца тестаментна, стараоца или неке друге сличне службе засноване на одлуци надлежног органа, као и на обављање научне, предавачке или умјетничке дјелатности, обављање дужности у органима Нотарске коморе, међународним удружењима нотара и у случајевима обављања послова у комисијама за полагање испита или у комисијама за избор.
- (4) Нотар не може да обавља допунску дјелатност у другом органу, привредном друштву или другом правном лицу које остварује добит, нити може да буде члан управе или другог органа у правном лицу које остварује добит, осим скупштине друштва.

Члан 48.
(Одговорност за штету)

- (1) Нотар је дужан да надокнади штету коју је другом проузроковао повредом своје службене дужности.
- (2) За проузроковану штету нотар одговара по општим правилима за накнаду штете.
- (3) Нотар одговара и за штету коју је у вези са вршењем нотарске службе трећем лицу проузроковао помоћник нотара, стручни сарадник, нотарски приправник или друго лице запослено у његовој канцеларији.
- (4) У случају да оштећеном лицу исплати накнаду штете коју је проузроковало лице из става (3) овог члана, нотар има право регреса у складу са законом.

Члан 49.
(Осигурање од одговорности)

- (1) Нотар је дужан прије почетка рада да се осигура од одговорности за штету коју би могао починити трећим лицима обављањем своје службене дужности, а то осигурање обухвата и осигурање од одговорности за радње

- помоћника нотара, стручног сарадника, нотарског приправника и других лица запослених у нотарској канцеларији.
- (2) У условима осигурања може се предвидјети да штету до одређеног износа надокнађује нотар изравно.
 - (3) Осигурање од одговорности врши се на начин да сваки нотар закључује уговор о осигурању са друштвом за осигурање и то осигурање уредно и благовремено продужава, а осигурана сума износи најмање 300.000 КМ за сваки осигурани случај.
 - (4) Услове осигурања споразумно утврђује осигуравајуће друштво и Нотарска комора.
 - (5) Сматраће се да је нотар закључио уговор о осигурању од одговорности оног момента када уговорачи потпишу полицу осигурања или листу покрића.
 - (6) Нотарска комора може преузети осигурање од одговорности свих нотара у Федерацији, с тим што су у том случају нотари дужни Нотарској комори плаћати накнаду за утврђену висину осигурања од одговорности.
 - (7) Ако се у поступку утврди да је нотар штету трећим лицима починио намјерно или из крајње непажње, осигуравајуће друштво које је надокнадило ту штету има право регреса према одговорном нотару.

Члан 50. (Печати нотара)

- (1) Нотар има по један печат за отисак хемијском бојом и за сухи отисак.
- (2) Израду службеног печата врши овлашћена печаторезница.
- (3) Овлашћена печаторезница смије изградити нотарски службени печат само уз предочење повеље о именовању нотара.
- (4) Евиденцију о печатима нотара води кантонално министарство.
- (5) Облик, садржај, начин издавања, коришћење, чување и евидентирање печата и штамбилца нотара прописује федерални министар.

Члан 51. (Службени потпис нотара)

- (1) Нотар је обавезан прије почетка рада да предсједнику општинског суда који је надлежан за његово службено сједиште достави службени потпис који он употребљава приликом предузимања службених радњи и отиске печата из члана 50. овог закона које ће овјерити предсједник општинског суда на чијем подручју нотар има своје сједиште.
- (2) Овјерени отисци печата као и потпис депонују се код општинског суда на чијем подручју нотар има сједиште.
- (3) Нотар мора, уз потпис, навести и своје службено својство.

ПОГЛАВЉЕ III НАДЛЕЖНОСТИ НОТАРА

Члан 52. (Послови нотара)

- (1) Нотар је надлежан:
 - а) да врши нотарску обраду исправа,
 - б) да врши нотарско потврђивање приватне исправе – солемнизација,
 - ц) да врши и издаје нотарске потврде, овјере потписа - рукознака, преписа и рукописа.
- (2) Нотар може да обавља и друге послове који су му законом допуштени.

Члан 53. (Нотарска обрада исправе)

Нотарска обрада исправе значи да је исправу у цијелости сачинио нотар у складу с одредбама чл. 60. до 76. овог закона и тиме доказује у исправи записане изјаве које су странке дале пред нотаром и које су оне својим потписом одобриле.

Члан 54. (Овјера и потврда)

Овјера и потврда значи да је исправа сачињена у складу с одредбама чл. 77. до 92. овог закона.

Члан 55. (Налог суда или другог надлежног органа)

- (1) Уколико је прописано посебним законом, суд или други орган власти могу нотару, уз његову сагласност, да повјере вршење послова који су у сагласности са његовом дјелатношћу, а нарочито:
 - а) попис и процјену оставинске имовине,
 - б) попис, процјене и јавне продаје (лицитације) покретних ствари и непокретности у ванпарничном поступку, нарочито добровољне продаје,
 - ц) диоба продајне цијене у извршном поступку.
- (2) Нотару се може да повјери и вршење других послова у складу са посебним законом.

ПОГЛАВЉЕ IV

НОТАРСКА ОБРАДА ИСПРАВА, НОТАРСКО ПОТВРЂИВАЊЕ ПРИВАТНЕ ИСПРАВЕ – СОЛЕМНИЗАЦИЈА И НОТАРСКА ПОТВРДА

Члан 56.

(Правни послови за које је обавезна нотарска обрада исправа и нотарско потврђивање приватне исправе – солемнизација)

- (1) Правни послови који за своју правну ваљаност захтијевају нотарску обраду исправа односе се на:
 - а) располагање имовином лица којима је пословна способност одузета или ограничена у складу са законом којим је регулисано породично право у Федерацији,
 - б) правне послове из чл. 72, 73. и 74. овог закона у којима учествује глуха, нијема, глухонијема или слијепа странка која је писмена, глуха, нијема, глухонијема или слијепа странка која је неписмена и странка која не познаје један од службених језика у Босни и Херцеговини,
 - ц) уговор о доживотном издржавању.
- (2) Правни послови који за своју правну ваљаност захтијевају нотарску обраду исправе или нотарско потврђивање приватне исправе – солемнизацију а који имају својство извршности у складу са чланом 75. став (2) овог закона, односе се на:
 - а) располагање непокретном имовином малољетних лица,
 - б) уступање и расподјелу имовине за живота,
 - ц) одрицање од наслијеђа које није отворено,
 - д) заснивање заложног права на некретнинама,
 - е) заснивање земљишног дуга.
- (3) Правни послови из става (1) овог члана који нису сачињени у форми нотарски обрађене исправе, ништави су.
- (4) Правни послови из става (2) овог члана који нису сачињени у форми нотарске обрађене исправе или у форми нотарски потврђене приватне исправе – солемнизоване исправе, ништави су.
- (5) Странке имају право захтијевати нотарску обраду исправа и за друге правне послове, који нису наведени у ставу (1) овог члана.

Члан 57.

(Нотарско потврђивање приватне исправе - солемнизација и овјера потписа на приватној исправи)

- (1) За све правне послове који захтијевају упис у јавне регистре, изузев послова из члана 56. овог закона, странка може захтијевати од нотара и:
 - а) потврђивање приватне исправе - солемнизацију или
 - б) овјеру потписа на приватној исправи.
- (2) Исправу из става (1) тачка а) овог члана, може сачинити било које пословно способно лице.
- (3) Исправа коју нотар солемнизује у складу са ставом (1) тачка а) овог члана има снагу јавне исправе и подобна је за упис у јавне регистре.
- (4) Исправа на којој нотар овјери потписе странака из става (1) тачка б) овог члана нема снагу јавне исправе, али је само таква исправа подобна за упис у јавне регистре.

- (5) У случају из става (4) овог члана, неопходно је да је потпише на приватној исправи овјерио нотар у складу с одредбама члана 85. овог закона и да су приватне исправе сачињене од стране адвоката или адвокатског друштва који је на приватну исправу ставио свој службени печат на сваку страницу, потпис и дјеловодни број.
- (6) Приватну исправу поред лица из става (5) овог члана, може сачинити странка која учествује у правном послу у своје име или у име брачног, односно ванбрачног партнера или сродника по крви у правој линији до другог степена уз услов да има положен правосудни испит.
- (7) Доказе о испуњавању услова из става (6) овог члана, странка је дужна предочити нотару.

Члан 58.
(Овлашћење нотара)

Уколико су странке уговором или по другој нотарској исправи односно приликом потврђивања приватне исправе - солемнизације, овластиле нотара да у њихово име изврши одређене радње, такве радње ће нотар извршити у границама овлашћења из нотарске исправе, без издавања посебне пуномоћи.

Члан 59.
(Упис у јавне евиденције)

- (1) Нотар ће по службеној дужности, у име и за рачун странке, након закључења правног посла из члана 56. овог закона поднијети захтјев за упис у јавне евиденције ради спровођења закљученог правног посла, ако странке нису другачије захтијевале.
- (2) Када странка, и поред упозорења, инсистира да се не изврши упис у јавне евиденције наведеног закљученог правног посла, нотар је дужан у нотарски обрађеној исправи, односно на клаузули о нотарском потврђивању приватне исправе - солемнизоване исправе, да наведе да је странку упозорио о могућим посљедицама и да је искључива одговорност на уговорним странкама.
- (3) Нотар може и у другим пословима из своје надлежности, на захтјев странке, да поднесе захтјев за упис у јавне евиденције ради спровођења закљученог правног посла.

ПОГЛАВЉЕ V
ПРАВИЛА ПОСТУПКА О НАЧИНУ ПОСЛОВАЊА НОТАРА

Члан 60.
(Садржај изворника нотарски обрађене исправе)

- (1) Изворник нотарски обрађене исправе (у даљем тексту: изворник) мора садржавати:
 - а) податке о нотару који учествује у састављању изворника (презиме, име и сједиште нотара),
 - б) податке о странкама (код физичких лица - презиме, име, ЈМБ, односно датум рођења, име једног родитеља, занимање и адреса, односно код правних лица - фирма, сједиште и заступање), те податке о евентуалним свједоцима и тумачима/преводиоцима,

- ц) начин на који је утврђен идентитет лица из тачке б) овог става,
 - д) текст правног посла с назнаком евентуалних пуномоћи и прилога,
 - е) напомену да је изворник странкама прочитан или да је поступљено по одредбама члана 72., члана 73. став (1) и члана 74. став (1) овог закона,
 - ф) дан, мјесец, годину и мјесто читања изворника,
 - г) потпис лица из тач. а) и б) овог става и печат нотара који је саставио изворник.
- (2) Обрада и чување личних података код састављања изворника нотарски обрађене исправе врши се по правилима закона којим се уређује заштита личних података.

Члан 61.
(Начин писања изворника)

- (1) Изворници се морају написати јасно и читко.
- (2) Скраћенице у изворнику смију се употребљавати само ако су уобичајене или општепознате, с тим да се празна мјеста у тексту попуњавају цртама.

Члан 62.
(Потпис и печат)

- (1) Нотар је обавезан изворник својеручно на његовом крају потписати својим потписом и додатком "нотар" и поред потписа ставити отисак свог службеног печата.
- (2) На крај изворника, али изнад потписа нотара, стављају се и потписи странака и свједока ако су и они учествовали у састављању изворника.
- (3) Ако странка не зна да пише, то ће се у изворнику назначити, а ако странка не може да пише, у изворнику ће се назначити и разлог због чега не може да пише.

Члан 63.
(Измјене и допуне и исправка грешке)

- (1) Ако се у изворнику морају извршити измјене или допуне, то ће се учинити на крају изворника, с тим што се мора навести на који се дио текста изворника измјене или допуне односе.
- (2) Измјене и допуне потписаће странке и нотар ако су те измјене и допуне унесене у изворник након што је он потписан.
- (3) Нотар врши исправку очигледне грешке настале приликом састављања нотарски обрађене исправе, по овлашћењу или на захтјев странке, без права на награду и накнаду за свој рад.
- (4) Нотар очигледне грешке настале приликом састављања нотарских исправа исправља нотарском забиљешком без присуства странака, ако су га оне за то овластиле.

Члан 64.
(Прецртавање ријечи)

- (1) У изворнику се не смије ништа брисати.
- (2) Ако треба неку ријеч прецртати, то ће се учинити тако да она остане читка, а број прецртаних ријечи написаће се на крају изворника или у посебној исправи из члана 63. став (4) овог закона, с ознаком стране и реда изворника и броја прецртаних ријечи.
- (3) Напомену из става (2) овог члана странке потписују по правилима која вриједе за потписивање измјена и допуна у изворнику.

Члан 65.
(Поступак нотарске обраде исправе)

- (1) У оквиру поступка нотарске обраде исправе нотар мора провјерити да ли су странке способне и овлашћене за предузимање и закључивање правног посла.
- (2) Нотар мора испитати праву вољу странака, објаснити ситуацију, странке поучити о правним посљедицама посла и њихове изјаве јасно и недвосмислено писмено саставити у облику нотарског изворника, при томе пазећи да се искључе забуне и сумње, као и да неискусне и неке странке не буду оштећене.
- (3) Уколико лице располаже имовином чији је власник/сувласник и налази се у браку или ванбрачној заједници у вријеме сачињавања нотарске исправе, то лице је дужно саопштити нотару и сауговорачу да ли је предметна имовина стечена радом брачних/ванбрачних партнера.
- (4) У случају да лице из става (3) овог члана не саопшти нотару и сауговорачу да је предметна имовина стечена радом у брачној или ванбрачној заједници или изјави да је имовина, у смислу примјене породичног закона, његова посебна имовина, одговорност за располагање том имовином сноси искључиво лице које је извршило располагање, а стичалац права који је поступао у доброј вјери сматра се савјесним и закључени правни посао производи правна дејства.
- (5) Изворник се мора странкама прочитати у присуству нотара, непосредним питањима нотар се увјерава да садржај изворника одговара вољи странака, након чега странке морају одобрити и својеручно потписати тај изворник, а у изворнику се мора, прије потписа странака, констатовати да се тако поступило.
- (6) Прилози се такође морају увијек прочитати, осим ако се странке не одрекну тог права и изјаве да су упознате са садржајем прилога, што се билјежи у изворнику, а сачињавање изворника може се вршити само онда када су приликом читања изворника прилози на располагању странкама.

Члан 66.
(Обавеза упозоравања и поуке)

- (1) Ако странке хоће да се у изворник унесу нејасне, неразговијетне или двосмислене изјаве које би могле довести до спора, или не би имале намјеравани учинак, или не би могле произвести жељени правни учинак,

- или би се оправдано могло сматрати да им је сврха да се нека од странака оштети, нотар ће упозорити на то странке и дати им одговарајуће поуке.
- (2) Ако странке остану код изјава из става (1) овог члана, нотар је обавезан одбити сачињавање исправе и о томе сачинити службену забиљешку коју задржава у својој архиви.
 - (3) Примјерак службене забиљешке из става (2) овог члана нотар предаје странкама и доставља Нотарској комори.

Члан 67.
(Утврђивање идентитета)

- (1) Ако нотар не познаје странке лично и по имену, њихов идентитет утврдиће личном картом или пасошем, или другим личним документом. Ако ни то није могуће, њихов идентитет мора посвједочити који други нотар или два свједока.
- (2) У изворнику нотар ће навести да ли познаје странке, односно на који је начин утврдио њихов идентитет, уз тачно навођење имена, занимања и пребивалишта свједока, датума и броја исправе употребијене за утврђивање идентитета и органа власти који је ту исправу издао.

Члан 68.
(Позивање свједока)

- (1) Два свједока су потребна при састављању нотарског изворника ако је нека од странака неписмена.
- (2) У осталим случајевима зависиће од нотара и странака да ли ће при састављању нотарског изворника бити позвани свједоци.
- (3) Умјесто два свједока, може се позвати други нотар.

Члан 69.
(Својство свједока)

- (1) Свједоци морају бити пунољетни и знати један од службених језика, с тим да један од свједока мора знати читати и писати на једном од службених језика.
- (2) Идентитет свједока утврђује се на начин предвиђен у одредбама члана 67. овог закона.

Члан 70.
(Лица која не могу бити свједоци)

Свједоци не могу бити:

- а) лица која не могу ваљано свједочити услијед својих душевних или физичких недостатака,
- б) лица која су запослена код нотара који обавља службену радњу,
- ц) лица која могу имати неку корист од посла чијем закључивању свједоче,
- д) лица која су са странком или с лицем које би након нотарске радње требала добити неку корист, или са самим нотаром у односу због којег се може тражити изузеће нотара.

Члан 71.
(Присуство свједока)

- (1) Ако законом није другачије одређено, свједоци или други нотар морају бити присутни најкасније када нотар чита странкама изворник и када га они потписују.
- (2) Ако то странке захтијевају, свједоци могу бити, ако нешто друго није за поједине случајеве одређено, искључени за вријеме читања изворника, али у том случају странке морају потписати изворник у присуству свједока и изјавити да су изворник прочитале или да им је био прочитан и да одговара њиховој вољи што се назначава у нотарском изворнику.

Члан 72.
(Глуха, нијема или глухонијема странка која је писмена)

- (1) Глуха странка која зна читати мора сама прочитати изворник и изричито изјавити да га је прочитала и да одговара њеној вољи.
- (2) Нијема или глухонијема странка која зна читати и писати мора на изворнику својеручно написати да га је прочитала и да га одобрава, а изјаве се морају унијети у изворник испред потписа.
- (3) У изворнику се обавезно уписује да се поступило према одредбама ст. (1) и (2) овог члана.

Члан 73.
(Глуха, нијема, глухонијема или слијепа странка која је неписмена)

- (1) Ако глуха странка не зна читати или ако нијема или глухонијема странка не зна читати и писати, мора се осим свједока позвати и једно лице од њеног повјерења која се с њом може знаковним језиком споразумјети.
- (2) Лице из става (1) овог члана има својство свједока и не мора знати читати и писати, а може бити у сродству с глухом, нијемом или глухонијемом странком, ако није лично заинтересована у правном послу који је предмет изворника.
- (3) Ако је нека од странака слијепа, глуха или нијема, свједоци морају бити присутни када странке дају изјаву о располагањима која ће се унијети у изворник, приликом читања цијелог изворника странкама, или када га они сами читају, те онда када странке изјављују свој пристанак и кад потписују изворник што се назначава у изворнику.
- (4) Нотар се мора увјерити да ли се лице од повјерења зна путем знаковног језика споразумјети с глухом, нијемом или глухонијемом странком и у изворнику навести да се у то увјерио.

Члан 74.
(Тумач)

- (1) Ако која од странака не зна један од службених језика, мора се позвати тумач, а у изворнику ће се назначити да се тако поступило.
- (2) Тумач мора бити лице које има статус овлашћеног судског тумача.
- (3) Кад је тумач потребан, нотар ће настојати преко њега сазнати праву вољу странака, и према тој вољи на једном од службених језика сачињава

- изворник, који ће тумач превести странкама, а ако то странка тражи, написаће се превод изворника на језик странке и приложити уз изворник.
- (4) Нотар треба упозорити странке да могу захтијевати превод у писаној форми и прилагање уз изворник, а у изворнику треба бити наведено да се овако поступило и да ли су се странке одрекле тог права.

Члан 75.
(Извршна исправа)

- (1) Нотарски обрађена исправа је извршна исправа ако је у њој утврђена одређена обавеза на чинидбу о којој се странке могу нагодити и ако садржи изјаву дужника о томе да се на основу те исправе може ради остварења дужне чинидбе, након доспјелости обавезе, непосредно спровести принудно извршење.
- (2) Нотарски потврђена приватна исправа – солемнизована исправа је извршна исправа ако је сачињена од стране адвоката или адвокатског друштва који је на приватну исправу ставио свој службени печат, потпис и дјеловодни број или која је сачињена од лица које је странка у правном послу или сродник те странке по крви у правој линији до другог степена односно њен брачни или ванбрачни партнер, а има положен правосудни испит, о чему је дужна доставити доказе, и уколико је у њој утврђена одређена обавеза на чинидбу о којој се странке могу нагодити и ако садржи изјаву дужника о томе да се на основу те исправе може ради остварења дужне чинидбе, након доспјелости обавезе, непосредно спровести принудно извршење.
- (3) На основу нотарски обрађене извршне исправе и нотарски потврђене приватне исправе - солемнизоване исправе, на основу које је у земљишним књигама на некретнинама уписано заложно право или земљишни дуг, може се у сврху плаћања осигураног потраживања непосредно након доспјелости, захтијевати извршење на тој некретнини, ако је дужник у наведеној исправи на то изричито пристао.
- (4) За извршност исправа из ст. (1) и (2) овог члана није потребна никаква активност извршног суда.
- (5) Ако обавеза зависи од наступања услова или протек рока, за извршност нотарски обрађене, односно нотарски потврђене приватне исправе - солемнизоване исправе, наступање услова или рока доказује се јавном исправом или према закону овјереном исправом потписаном од странака. Ако се наступање услова и протек рока не може доказати на предњи начин, онда се исто доказује правоснажном одлуком донесеном у парничном поступку којом се утврђује наступање услова или протек рока.
- (6) За извршност исправа из става (2) овог члана, одговара лице које је сачинило исправу.

Члан 76.
(Побијање извршења)

Извршење исправа из члана 75. ст. (1) и (2) овог закона, може се побијати по одредбама закона којим је регулисан извршни поступак.

ПОГЛАВЉЕ VI

ПОСТУПАК ПОТВРЂИВАЊА ПРИВАТНЕ ИСПРАВЕ - СОЛЕМНИЗАЦИЈА

Члан 77.

(Клаузула о солемнизацији)

- (1) Потврђивање приватне исправе – солемнизација врши се стављањем клаузуле о солемнизацији која је услов да би исправа имала снагу јавне исправе.
- (2) Клаузулом о солемнизацији нотар потврђује да је странкама или овлашћеном пуномоћнику странака прочитана исправа, да су оне изјавиле да та исправа у свему и потпуно одговара њиховој вољи и да су је својеручно потписале.

Члан 78.

(Садржина клаузуле о солемнизацији)

- (1) Клаузула о солемнизацији садржи:
 - а) име и презиме нотара, назнаку да поступа у својству нотара и податке о сједишту,
 - б) податке о странкама (код физичких лица - презиме, име, ЈМБ, односно датум рођења, име једног родитеља, занимање и адреса, односно код правних лица - фирма, сједиште и заступање), те податке о евентуалним свједоцима и тумачима/преводиоцима,
 - ц) начин на који је утврђен идентитет странака,
 - д) име, презиме, датум рођења и адресу пребивалишта заступника и начин на који је утврђен његов идентитет и овлашћење за заступање,
 - е) име и презиме и адресу пребивалишта свједока, преводиоца и тумача ако су учествовали у поступку потврђивања приватне исправе - солемнизације и податке о начину утврђивања њиховог идентитета,
 - ф) изјаву нотара да је странкама у његовом присуству прочитана исправа, да су оне усмено изјавиле да је њихова воља у свему вјерно унесена и да су својеручно потписале исправу,
 - г) означавање исправа које се прилажу клаузули о солемнизацији, као што су пуномоћи, извази из матичних књига, катастра непокретности, земљишних и других јавних књига,
 - х) датум потврђивања приватне исправе - солемнизације,
 - и) мјесто потврђивања приватне исправе - солемнизације, ако се потврђивање приватне исправе - солемнизација врши ван нотарске канцеларије,
 - ј) изјаву да су странке, а кад је потребно и други учесници, поучени о садржини и правним посљедицама правног посла, као и изјаву да су странке упозорене да су њихове изјаве нејасне, неразумљиве или двосмислене, као и да су и послије упозорења при таквим изјавама остале,
 - к) број под којим је потврђивање приватне исправе - солемнизација заведена у општи пословни уписник,
 - л) потпис и печат нотара.

- (2) Клаузула о солемнизацији приватне исправе која не садржи податке одређене у ставу (1) тач. а), б), д), ф), х), ј), к) и л) овог члана нема својство нити правно дејство јавне исправе.

Члан 79.

(Стављање клаузуле о солемнизацији)

- (1) Клаузула о солемнизацији приватне исправе ставља се на посебан лист који се повезује с поднесеном исправом јамствеником, а оба краја јамственика причвршћују се печатним воском или наљепницом и овјеравају печатом нотара.
- (2) Ако се поднесена исправа састоји од више листова, нотар повезује клаузулу о солемнизацији са свим листовима и у клаузули назначава од колико листова и страница се састоји поднесена исправа.
- (3) Са примјерком поднесене исправе који задржава код себе, нотар повезује један примјерак клаузуле о солемнизацији и све исправе које су приложене клаузули о солемнизацији, који се чувају у складу са чланом 108. овог закона.
- (4) Нотар је дужан да изда по један примјерак потврђене приватне исправе - солемнизоване исправе сваком лицу које је учествовало у правном послу.

Члан 80.

(Потврђивање приватне исправе - солемнизација)

- (1) Нотар врши потврђивање приватне исправе – солемнизацију исправе ако је отиснута на папиру, написана у складу са службеном употребом језика и писма и чије су маргине довољно широке да се може повезати јамствеником.
- (2) Нотар неће потврдити приватну исправу - солемнизовати у којој су поједина мјеста исправљена, преиначена, брисана, прецртана, уметнута или додана, односно која је поцијепана, оштећена или сумњива по своме вањском облику.
- (3) Ако се поднесена исправа састоји из више листова који су отиснути једнострано, нотар је дужан то напоменути у клаузули о солемнизацији.

Члан 81.

(Испитивање услова за предузимање правног посла)

- (1) У поступку потврђивања приватне исправе - солемнизације исправе о правном послу, нотар испитује да ли странке имају правну и пословну способност која се тражи за предузимање тог посла и да ли су овлашћене предузимати правни посао.
- (2) Нотар ће поступити на начин прописан ставом (1) овог члана и када у поступку за потврђивање приватне исправе - солемнизације учествују заступник или пуномоћник, при чему испитује и да ли је заступник, односно пуномоћник пословно способан и овлашћен предузимати односни правни посао.
- (3) Ако утврди да нису испуњени услови из ст. (1) и (2) овог члана, нотар ће службеном забиљешком одбити потврђивање приватне исправе - солемнизацију, о чему ће се водити службена евиденција.

Члан 82.
(Потврде и овјере)

- (1) О стварима које су регулисане у чл. 82. до 91. овог закона нотар издаје потврде или врши овјере.
- (2) Ако одредбама чл. 82. до 91. овог закона није прописано ништа друго, код потврда и овјера је, умјесто изворника у смислу члана 61. овог закона, довољна исправа која мора садржавати свједочење нотара, његов потпис, печат, као и мјесто и датум издавања.

Члан 83.
(Овјера преписа)

- (1) Нотар ће овјерити само препис који је сачињен у нотарској канцеларији, односно сачињен уз помоћ апарата за фотокопирање у нотарској канцеларији. С преписом је изједначена фотокопија исправе.
- (2) Препис се мора слагати с исправом и у правопису, интерпункцији и скраћивању ријечи.
- (3) Ако су у исправи нека мјеста преиначена, брисана, прецртана, уметнута или додана, мора се то у овјери навести. У овјери ће се навести да ли је исправа подерана, оштећена, или иначе по вањском облику очито сумњива, осим ако то већ није видљиво из самог преписа или фотокопије.
- (4) Нотар мора тачно упоредити препис с исправом и ако утврди да се слаже, потврдиће то на самом препису, а уз то ће навести да је то препис исправе коју је странка означила као изворник/оригинал, или да је то препис овјереног или обичног преписа исправе, да ли је и како таксиран, да ли је писан руком или стројем или којим другим механичким или хемијским средством, оловком или пером, и гдје се, по његовом знању или по тврдњи странке, налази оригинал, а ако га је странка донијела, име, презиме и пребивалиште те странке.
- (5) Ако се на исправу налази нека примједба или клаузула она се уноси у препис.
- (6) Када се овјерава препис једног дијела исправе или извод из које исправе, у препису се мора јасно назначити који су дијелови исправе остали непреписани.

Члан 84.
(Овјера извода из трговачких или пословних књига)

При овјери извода из трговачких или пословних књига нотар ће упоредити извод с односним ставкама изворне књиге и написаће на изводу клаузулу овјере с примједбом да се извод потпуно слаже с одговарајућим ставкама изворне књиге. У изводу ће се назначити датум прегледа трговачке, односно пословне књиге.

Члан 85.
(Овјера потписа)

- (1) Нотар може потврдити да је странка у његовом присуству својеручно потписала писмено, или свој потпис односно рукознак на њега ставила, или да је потпис који је већ на писмену пред њим признала као свој потпис.

- (2) Идентитет странке мора се утврдити у складу с одредбама члана 67. овог закона.
- (3) Потврда из става (1) овог члана мора садржавати и назнаку на који је начин утврђен идентитет странака и додатак да је потпис истинит, те датум, потпис и службени печат нотара, број општег пословног уписника овјера, као и друге податке утврђене овим законом и подзаконским актима.
- (4) Нотар не одговара за садржај приватне исправе на којој је овјерио потпис, с тим да је дужан провјерити писмено само у смислу да ли по закону постоје разлози за одбијање вршења службене радње.
- (5) Уколико су испуњени услови из става (4) овог члана, нотар може овјерити и потпис на писмену које није састављено на службеном језику.
- (6) Ако је странка слијепа или ако не зна читати, нотар ће јој прочитати писмено прије него што овјери потпис, а ако нотар не зна језик на коме је писмено написано, писмено ће прочитати судски тумач, што ће се навести у овјери.
- (7) Ако се овјерава потпис лица као заступника правног лица или органа, нотар може у овјери потврдити да се то лице потписало за правно лице или орган само ако је нотар претходно утврдио да је то лице овлашћено то да учини.

Члан 86.

(Потврда о времену предочавања писмена)

- (1) Вријеме када је писмено нотару или у његовом присуству неком другом лицу предочено потврдиће се на самом писмену уз тачну назнаку дана, мјесеца, године, а ако то странка захтијева и сата.
- (2) Ако то странка захтијева, утврдиће се и идентитет лица које је писмено предочило и лица којем је писмено предочено. У потврди ће се назначити на који је начин утврђен идентитет тих лица.

Члан 87.

(Потврда о животу неког лица)

- (1) Нотар може потврдити да је неко лице живо, ако га лично и по имену познаје или ако је његов идентитет утврдио на начин предвиђен у одредбама члана 67. овог закона.
- (2) У изворнику исправе која ће се странци издати потврдиће се да је то лице било пред нотаром, уз назнаку дана, мјесеца и године, а на захтјев странке, и сата, када се то догодило и како је утврђен њен идентитет.

Члан 88.

(Потврда о овлашћењу за заступање)

- (1) Нотар је овлашћен издати потврду о овлашћењу за заступање ако то овлашћење произлази из регистра пословних субјеката или другог регистра. Таква потврда има исту доказну снагу као и потврда регистарског суда.
- (2) Нотар ће потврду из става (1) овог члана издати само ако је претходно обавио увид у регистар или овјерени извод из регистра. У потврди ће се назначити дан увида у регистар, односно дан издавања извода из регистра.

Члан 89.

(Потврде о другим чињеницама из регистра)

- (1) Нотар може издати потврду о постојању или сједишту неког правног лица, о статусним промјенама или другим правно важним чињеницама, ако оне произлазе из јавног регистра.
- (2) У случају из става (1) овог члана нотар је дужан поступати на начин који је прописан у члану 82. став (2) овог закона.

Члан 90.

(Потврђивање закључака органа правног лица)

- (1) Ако је нотар позван да потврди закључке скупштине или сједнице неког другог органа правног лица, у записник ће унијети дан и вријеме сједнице, описати све што се у његовом присуству догађало, предлагало и изјавило уколико је то важно за просуђивање правилности поступка, а посебно закључке донесене на сједници. Он ће потврдити и све друго што је законом прописано.
- (2) Записник из става (1) овог члана потписаће и лице које је председавало сједницом.
- (3) На захтјев се може утврдити и идентитет председника и других лица која су била присутна састанку, а у записнику ће се навести како је њихов идентитет утврђен.

Члан 91.

(Потврда других чињеница)

- (1) На захтјев заинтересованих лица нотар може потврдити и чињенице које су се догодиле у његовом присуству, попут расправа о понудама, лицитације, жријебања или изјава лица о чињеницама и стањима за које је нотар сам или уз учествовање стручних лица сазнао.
- (2) О потврђивању чињеница из става (1) овог члана нотар ће сачинити изворник у коме ће се навести мјесто, вријеме, имена и адресе странака и других учесника, те тачан опис онога што се у његовом присуству догодило или што је иначе утврдио.
- (3) Изворник из става (2) овог члана потписују сви учесници, а ако који од учесника одбије потписати изворник, нотар ће то назначити у изворнику.
- (4) У изворнику из става (2) овог члана посебно ће се назначити како је утврђен идентитет странака на које се потврда односи.

Члан 92.

(Поступак сачињавања, потврђивања приватне исправе – солемнизовања исправе и издавања нотарских исправа)

Начин писања, означавања, увезивања и обилежавања исправа од више страница, издавање нотарских исправа, кориговање грешака, поступак замјене нотарских исправа, као и друга питања која су од значаја за важење нотарских исправа прописују се подзаконским актом који доноси федерални министар.

Члан 93.
(Прописи о судском поступку)

Одредбама чл. 82. до 91. овог закона не дира се у прописе којима се уређује надлежност и поступак судова за предузимање радњи на које се те одредбе односе.

Члан 94.
(Чување и издавање изворника исправа)

- (1) Исправа коју је у складу с овим законом сачинио нотар представља изворник исправе коју нотар чува у својој архиви. У тој архиви нотар чува и све друге исправе које, у складу са законом, сачини у вршењу службе нотара.
- (2) Изузетак од става (1) овог члана је:
 - а) тестамент сачињен код нотара, који нотар предаје завјештаоцу у изворнику на његов захтјев или за потребе оставинског поступка након смрти завјештаоца, а за збирку исправе нотар ће сачинити отправак изворника тестаamenta и забиљешку о уручењу изворника тестаamenta,
 - б) изворник нотарски обрађеног основног уговора и изворнике анекса основног уговора нотар је дужан издати за потребе издавања отправка изворника у сврху извршења на захтјев нотара који је посљедњи сачинио анекс уговора, а за збирку исправа нотар ће сачинити отправак изворника уговора или анекса и забиљешку о уручењу изворника.
- (3) Изворник нотарски обрађене исправе може да се изда и странци ако докаже да јој је неопходна за остваривање права у иностранству по прописима стране државе.
- (4) У случају издавања изворника нотарски обрађене исправе, нотар ће за збирку исправа сачинити отправак изворника и приложити јавну исправу која представља правни основ издавања и забиљешку о уручењу изворника, а отправак изворника ступа на мјесто изворника нотарски обрађене исправе.

Члан 95.
(Отправак изворника)

- (1) Кад нотар сачини изворник, обавезан је странкама издати отправак изворника без прилога.
- (2) Уколико су у питању правни послови чији је предмет пренос или стицање права на некретнинама, нотар има обавезу примјерак отправка изворника доставити Порезној управи Федерације Босне и Херцеговине ради утврђивања и наплате пореза.
- (3) Отправак мора по облику, форми, садржају и другим питањима у цјелини одговарати изворнику, мора бити означен као отправак и у правном промету замјењује изворник.

Члан 96.
(Издавање отправка изворника)

- (1) Ако у изворнику није нешто друго одређено, отправак изворника се може издати само:
 - а) лицима која су правни посао садржан у исправи закључила у своје име,
 - б) лицима у име којих је тај правни посао закључен,
 - ц) лицима у корист којих је тај правни посао закључен,
 - д) правним наслједницима лица из тач. а) до ц) овог става,
 - е) пуномоћницима лица из става (1) тач. а) до д) овог члана.
- (2) Ако су због престанка рада нотара нотарске исправе, други списи и документација предати на чување суду или другом органу или другом нотару, издавање исправа из става (1) овог члана врше ти органи, односно нотар код којих се налазе на чувању ти списи, а за вријеме рада замјеника, односно вршиоца дужности нотара, исправе издаје замјеник, односно вршилац дужности нотара.

Члан 97.
(Отправак изворника у сврху извршења)

- (1) Отправак изворника у сврху извршења издаје се лицима која су у изворнику означене као повјериоци, односно њиховим правним наслједницима, под условом да је доказано испуњење услова за извршност изворника у складу са чланом 75. овог закона.
- (2) О извршном изворнику може се, осим у случајевима предвиђеним у ставу (3) овог члана, издати само један отправак изворника у сврху извршења.
- (3) Изузетно од става (2) овог члана, поновни отправак изворника у сврху извршења још неизвршеног отправка изворника из става (1) овог члана може се издати само:
 - а) ако сва лица из члана 96. став (1) тач. а) и б) овог закона или њихови правни наслједници на то пристану, гдје пристанак мора бити нотарски обрађен билјешком на самом изворнику који је потписала странка, или посебном овјереном исправом која ће се приложити уз изворник,
 - б) ако је раније издати отправак изворника због неког недостатка враћен нотару или ако је уништен, оштећен или на други начин постао неупотребљив,
 - ц) ако суд на чијем подручју нотар има своје сједиште, на приједлог странке, нареди да му се изда поновни отправак изворника, а такву ће наредбу суд издати ако странка учини вјероватним да јој је потребан поновни отправак изворника.

Члан 98.
(Садржина отправка изворника у сврху извршења)

- (1) Отправак изворника у сврху извршења састоји се од штамбиља и клаузуле (потврде).
- (2) Нотар на првој страни у горњем десном углу ставља штамбиљ којим означава отправак изворника у сврху извршења.
- (3) Нотар на посљедњој страни потврђује да отправак изворника у сврху извршења по облику, форми, садржају и другим питањима у цјелини

одговара изворнику који у правном промету замјењује изворник, уз напомену да је сачињен за повјериоца.

- (4) Уз потпис и службени печат нотара на потврди, који се налазе на посљедњој страни, мора бити назначено мјесто и датум издавања отправака изворника у сврху извршења.
- (5) Овако сачињен отправак изворника у сврху извршења представља извршну исправу.
- (6) Ако се ради о нотарски обрађеној исправи која се састоји од основног уговора и анекса, на основни уговор који је сачинио један нотар издаје се само један отправак изворника у сврху извршења.
- (7) Ако се ради о нотарски обрађеној исправи која се састоји од основног уговора и анекса, на основни уговор у чијој обради је учествовало више нотара отправак изворника у сврху извршења издаје нотар који је сачинио посљедњи анекс уговора.

Члан 99. (Преписи изворника)

- (1) Ако у самом изворнику није нешто друго одређено, овјерени и обични преписи изворника о правним пословима међу живима могу се издавати:
 - а) странкама,
 - б) правним наслједницима лица из тог правног посла,
 - ц) лицима која имају на закону заснован правни интерес у вези с тим правним послом,
 - д) државним органима која имају законско овлашћење да захтијевају увид или препис изворника и
 - е) пуномоћницима лица из става (1) тач. а) до д) овог члана.
- (2) Лицима из става (1) овог члана допустиће се да могу у свака доба разгледати те исправе.
- (3) Овјерене и обичне преписе изворника из става (1) овог члана, нотар је обавезан издати без прилога.
- (4) У случају да нотар одбије издати препис изворника лицима из става (1) овог члана, нотар ће о томе донијети рјешење против кога се у року од осам дана може изјавити жалба кантоналном министарству.
- (5) Рјешење кантоналног министарства по жалби из става (3) овог члана је коначно и против њега се може покренути спор пред надлежним судом.

Члан 100. (Отправак или препис изворника изјава посљедње воље)

Отправци или преписи изворника који се односе на изјаву посљедње воље или одредбе за случај смрти које је саставио нотар или које су њему писмено предате, ако у изворнику није што друго одређено, могу се издати само оставиоцу док живи или лицу које он на то изричито овласти овјереном пуномоћи. Послије смрти оставиоца такви се отправци или преписи изворника могу издати само послије проглашења одлуке посљедње воље. Дан проглашења одлуке посљедње воље забиљежиће се на отправку или на препису изворника.

Члан 101.

(Електронски правни промет и електронски документи)

- (1) Нотарске потврде и овјере у смислу члана 82. овог закона, преписи нотарских исправа, захтјеви (пријаве), остале изјаве као и докази о другим предусловима за упис у јавне регистре могу се сачињавати као електронски документи у складу са Законом о електронском документу („Службене новине Федерације БиХ“, број: 55/13), као и законом којим се уређује електронски потпис.
- (2) Нотарска комора ће уз сагласност федералног министра донијети подзаконски акт којим ће ближе регулисати даље услове, начин, као и друга питања од значаја за електронску комуникацију нотара с јавним регистрима.

Члан 102.

(Поступак правне заштите)

- (1) Ако нотар није предузео тражену службену радњу, ако тражену радњу у садржајном или формалном погледу није предузео у складу с овим законом или ако одуговлачи с њеним предузимањем, незадовољна странка има право притужбе кантоналном министарству.
- (2) Поступајући по притужби, кантонални министар доноси рјешење у року од 30 дана од дана пријема притужбе.
- (3) Рјешење из става (2) овог члана доставља се нотару и странци.
- (4) Рјешење из става (2) овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор код надлежног суда.

Члан 103.

(Чување и предаја исправа)

- (1) Нотар је дужан преузети на чување исправе свих врста, с тим што је овлашћен одбити да преузме на чување ону исправу за коју оцијени да постоје оправдани разлози за такву одлуку.
- (2) О преузимању исправа сачињава се потврда у којој се наводи мјесто и вријеме преузимања исправе, презиме и име, занимање и адреса онога ко је исправу предао, ознака положене исправе и коме је треба издати.
- (3) Потврду из става (2) овог члана потписује лице које је исправу предало и нотар, а на потврди ће нотар ставити свој службени печат.
- (4) Ако се исправа пошаље нотару писмом, о томе ће се сачинити потврда у складу са ст. (2) и (3) овог члана, а писмо замјењује потпис лица које је исправу предало.
- (5) Нотар ће о преузимању исправе издати потврду, а ако је исправа послата поштом, потврда ће се поштом послати пошиљаоцу.
- (6) Нотар је дужан да утврди идентитет лица којем предаје исправу у складу с одредбама члана 67. овог закона, а прималац је дужан да потврди пријем исправе својим потписом на потврди.